

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.045/2025/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

(ügyintéző: dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd)

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

(ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 66.P.22.879/2024/6.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a cég1 Zrt. által fizetendő perköltség összegét 400 (négy száz) euró + áfa összegre leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperesi internetes lapot üzemeltető cég1 Zrt.-t (alperes címe), hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 200 (kettő száz) euró + áfa másodfokú perköltséget, valamint 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes jelenleg nyugalmazott bíró, korábban 2020. április 07. napjától az Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) elnökhelyettese volt. A felperes egyéb érdekeltnek, a Párt elnökének édesanyja. A felperes fia 2024 augusztusában több sajtó-helyreigazítási pert indított a Fővárosi Törvényszéken,

melyek közül az egyik perben egyéb érdekelt² bíró járt el.

A köztársasági elnök a 2023. december 06. napján kelt, KEH/8130-2/2023. számú határozatával a felperest 2024. július 10-i hatállyal a bírói tisztségéből felmentette az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltése miatt.

[2] Az alperes az portál hírportál szerkesztősége. Az alperes a hírportálon 2024. szeptember 11. napján cikket jelentetett meg a felperes fiának egyik sajtó-helyreigazítási perében hozott ítéletről „cikk címe” címmel.

Az alperes írása a Fővárosi Törvényszék elsőfokú döntését bírálta, az eljárást „konceptiós pernek” nevezte, az ügyben eljáró bírót a jelenleg ellenzéki oldalon álló, a sajtóban rendszeresen „baloldaliként” hivatkozott politikai elkötelezettséggel vádolta meg. A cikk szerint a felperes fiának helyt adó bírói döntés egyáltalán nem meglepő annak fényében, hogy az eljáró bíró és házastársa korábban milyen tisztségeket töltöttek be, továbbá, hogy a bíró „fizetéséről egyéb érdekelt anyja felperes, az Hivatal volt elnökhelyettese dönthetett”. Az írás további részében rátért arra, hogy a bírót azonban még ennél is szorosabb szálak fűzik egyéb érdekelthez és családjához, majd a felperesről a következő közléseket tette: „a egyéb érdekelt által szervezett tüntetés megszervezésében leginkább az öccse és az anyja segédkezett. Ez azért aggályos, mert a politikus anyja felperes ekkor még az Hivatal elnökhelyettese volt, vagyis egyéb érdekelt², a már fentebb említett bíró fizetése is tőle függhetett. felperesnek hiába kellett volna munkája során a függetlenséget, a pártatlanságot képviselnie, mégis a fia pártalapítását megelőző, első pártrendezvényében aktív segítséget nyújtott.” Ezt követően az alperes egy vízszintes vonalakkal elválasztott külön bekezdésben kiemelte, hogy: „Később, pontosabban december 6-án a köztársasági elnök felmentette bírói tisztségéből a politikus anyját.”

A cikk további részében az alperes a felperes és családja „baloldalhoz és a korábbi szocialista rendszerhez” való kötődését hangsúlyozta a felperes szülőjének különböző tisztségeire tett állításokkal. Végül az általa megfogalmazott tényekből az alperes azt a következtetést vonta le, hogy: „Ezen tények ismeretében meglehetősen könnyű összerakni a teljes képet. A szocialisták támogatásával pozícióba kerülő nagyapa révén később a baloldali rendszerben egyéb érdekelt anyja is magasra tudott kapaszkodni, majd a magasabb fizetések kiosztásával megnyerte magának az elvtárs bírókat, akiktől most fia érdekében kér szívességeket. Az egyik ilyen éppen az erősen baloldali érzelmű egyéb érdekelt², aki igazat is adott korábbi főnöke fiának az eljárásban, első fokon.”

[3] A felperes helyreigazítás iránti kérelemmel fordult az alpereshez, melyben kérte, hogy az alperes az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé a <https://portál> oldalon a főoldalon 72 órán keresztül, ezt követően pedig a cikk elérhetőségének idejéig, de legalább 30 napig a cikk címe és törzsszövege között:

„Helyreigazítás

A <https://portál> oldalon 2024. szeptember 11. napján „egyéb érdekelt bírókat felügyelő anyja dönthetett a egyéb érdekelt ügy bírónőjének a fizetéséről is.” címmel megjelent írásunkban valótlanul állítottuk és híreszteltük, hogy egyéb érdekelt1 édesanyja, felperes dönthetett egyéb érdekelt2 fizetéséről, valamint, hogy magasabb fizetések kiosztásával megnyerte magának az elvtárs bírókat”, akiktől fia érdekében szívességeket kért. Ugyancsak valótlanul állítottuk, hogy felperes korábban egyéb érdekelt2 főnöke volt. Hamisan keltettük azt a látszatot, hogy felperes bírói tisztségből történő felmentésére azért került sor, mert fia pártrendezvényben aktív segítséget nyújtott.

A valóság ezzel szemben az, hogy a bírák javadalmazását az Alaptörvény értelmében sarkalatos törvény határozza meg, így felperes nem dönthetett bírák fizetéséről, nem is kért szívességet bíraktól a fia ügyében és egyéb érdekelt2nek nem volt a főnöke. felperes bírói tisztségből 2023. december 6. napján kelt köztársasági elnöki határozattal történő felmentésének oka a bírói felső korhatár elérése volt, felmentésének nem volt köze egyéb érdekelt tevékenységéhez.”

[4] Az alperes a kérelemnek nem tett eleget.

[5] A felperes keresetében a korábban közölt helyreigazítási kérelemmel azonos tartalmú helyreigazítási kérelmet terjesztett elő. A perköltség igényét 2.400 euró + áfa összegben jelölte meg.

[6] Állította, hogy az alperes a cikkében tudatosan valótlanul állította tényként, hogy az Hivatal volt elnökhelyetteseként a bíró fizetéséről dönthetett, a bíró fizetése tőle függhetett. Valótlanul állította, hogy magasabb fizetések kiosztásával megnyerte magának az elvtárs bírókat, hogy tőlük fia érdekében szívességeket kért, az is valótlan tényállítás, hogy a cikkben említett bíró főnöke volt, nevezett bírót nem is ismerte. Sérelmezte, hogy a bírói függetlenséggel és pártatlansággal kapcsolatos közlésnek a felmentés tényével való szándékos alperesi összekapcsolása azt a hamis látszatot keltette, mintha felmentése azért következett volna be, mert bírói esküjét bármilyen módon is megszegte volna. Kiemelte, hogy a cikk megjelenésének időpontjában nem volt közszereplő, politikai szereplést az elmúlt 40 éves bírói tevékenysége alatt nem vállalt.

[7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[8] Védekezése szerint a cikk közérdeklődésre számot tartó ügyben jelent meg, mivel a jogállamiság, jogbiztonság kérdését érinti a Fővárosi Törvényszék bírójának politikai elkötelezettsége, ezért a közlések a közügyek szabad vitatását érintik, automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezik.

[9] Az első két sérelmezett közlés (a felperes dönthetett egyéb érdekelt² fizetéséről, valamint, hogy magasabb fizetések kiosztásával megnyerte magának az elvtárs bírókat, akiktől fia érdekében szívességeket kért) álláspontja szerint valós ténybeli alappal bíró újságírói következtetés, értékítélet, ezért sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet. Hangsúlyozta, hogy a perbeli esetben azt kell vizsgálni, hogy van-e a valóságnak olyan vékony szelete, amely a tényre vont következtetést, mint véleményt megalapozottá teszi. E körben hivatkozott a bíró magasabb fizetési fokozatba történő besorolásáról szóló Bjt. 171. §-ára, az Hivatal elnökének és elnökhelyettesének feladatait rögzítő Hivatal utasítás 6. § (4) bekezdésére, és a 27. § (2) bekezdésére. Álláspontja szerint az újságíró „dönthetett” következtetése a logika szabályaival teljes mértékben nem ellentétes, ezért a közlés helyreigazítás elrendelésének alapjául nem szolgálhat akkor sem, ha a felperesnek nem tetsző általa igaztalannak vélt értékítéletet fogalmaz meg. A cikkben részletesen bemutatásra kerültek azon körülmények és tények, amelyekre alapozva a cikk szerzője az értékítéletét megfogalmazta. Hivatkozott továbbá a felperes fiának Facebook videójára, amelyben arról beszélt, hogy rengeteg rokona bíró, és hogy meg fogja nyerni az összes perét.

[10] A harmadik sérelmezett közlés korábban (a felperes korábban egyéb érdekelt² főnöke volt) valós ténybeli alappal bíró újságírói következtetés, ugyanis az Hivatal utasítás 4. § (1) bekezdése alapján az Hivatal elnöke ellátja a bíróságok igazgatásának központi feladatait, valamint a költségvetési törvény bíróságokról szóló fejezete tekintetében a fejezet irányító hatásköreit, és felügyeletet gyakorol az ítéltáblák és a törvényszékek elnökeinek igazgatási tevékenysége felett. Az Hivatal utasítás 4. § (7) bekezdésében írt feladatkörökből, valamint abból a tényből, hogy az Hivatal elnökét akadályoztatása esetén az utasítás 5. § (1) bekezdése alapján az Hivatal elnökhelyettesei helyettesítik, álláspontja szerint levonható volt a sérelmezett következtetés, figyelemmel arra, hogy az ítélezési gyakorlat szerint a vitatott közlemény értelmezésénél tekintettel kell lenni a társadalmi közfelfogásra is, vagyis arra, hogy az átlagos befogadó a közöltekből milyen okszerű következtetésre juthat. Mindezek miatt az újságíró azon következtetése, hogy a felperes egyéb érdekelt² bíró főnöke volt, a logika szabályaival teljes mértékben nem ellentétes, így helyreigazítás elrendelésének alapjául nem szolgálhat.

[11] Álláspontja szerint a való tény hamis színben való feltüntetése sem valósult meg. E körben kiemelte, hogy az alperesi állítással nem változott meg lényegét tekintve a felperest érintő közlés tartalma, mivel a sérelmezett közléssel azt juttatta kifejezésre, hogy felperes a fia politikai tevékenységeinek kezdetekor még az Hivatal kötelékébe tartozott, vonatkoztak rá a bírói függetlenséget, pártatlanságot megkövetelő szigorú előírások, így a felperesnek szigorúan ügyelnie kellett volna arra, hogy politikailag semleges maradjon bírói kinevezése megszűnéséig. A felperes felmentésének tehát nem változott meg a tartalma, így nem

valósíthatott meg hamis látszatkeltést, az pusztán lényegtelen tévedés, adminisztratív elírás, hogy nem akként fogalmazott, hogy december 6-án július 10-ei hatállyal mentették fel a felperest. Hivatkozott az Hivatal elnökének levelére, amelyben felhívta a felperes figyelmét arra, hogy bírói szolgálati viszonyának fennállása alatt politikai tevékenységet továbbra sem végezhet. Utalt arra is, hogy sajtó-helyreigazítás tárgyát nem képezheti az, hogy egy írás mit sugall, mivel a sugallat alapvetően egyéni tudattartalom.

[12] A valóság közlése körében a felperes által megfogalmazottak a helyreigazításhoz szükséges mértéket meghaladják, mind terjedelmükben, mind tartalmukban.

[13] Elutasítani kérte a helyreigazító közlemény főoldalon történő közzététele iránti kérelmet is, mivel a főoldalon csak a cikk címe jelent meg, a sérelmezett közlések nem, továbbá a 72 órán keresztül történő megjelenítés sem felel meg a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (2) bekezdésében írt „hasznló módon és terjedelemben” történő helyreigazításnak.

[14] Vitatta a felperes által igényelt perköltséget, azt hazai viszonyok között kirívóan eltúlzott mértékűnek tartotta, figyelemmel arra is, hogy az ügy nem bonyolult megítélésű, továbbá a felperes a jelen perben sérelmezett közlések vonatkozásában az alperes kiadójának érdekeltiségébe tartozó másik hírportálon megjelent cikk miatt is sajtó-helyreigazítási pert indított, amely perben ugyanaz a jogi képviselő jár el, és ugyanazt a keresetlevelet terjesztette elő. Hivatkozott arra is, hogy a sajtószerv túlzott mértékű perköltség fizetésére kötelezése veszélyezteti a sajtó működését, alkotmányos rendeltetésének betöltését, és az olvasók megfelelő tájékoztatását. Esetleges marasztalása esetére a perköltséget legfeljebb 60.000 forint + áfa összegben kérte meghatározni.

[15] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett portál portálon a 2024. szeptember 11. napján megjelent „cikk címe” című cikk címe alatt és a lead felett, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig tegye közzé; valamint az portál kezdő oldalán 24 órán keresztül az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel önálló hírként, „Helyreigazítás felperessel kapcsolatos valótlan állítások miatt” címmel tegyen közzé felhívást és arra kattintva tegye olvashatóvá az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

A 2024. szeptember 11. napján „cikk címe” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy egyéb érdekelt1 édesanyja felperes dönthetett egyéb érdekelt2 fizetéséről, valamint, hogy magasabb fizetések kiosztásával megnyerte magának az elvtárs bírót,

akiktől fia érdekében szívességeket kért. Valótlanul állítottuk, hogy felperes korábban egyéb érdekelt² főnöke volt. Azt a valós tény, hogy felperest a köztársasági elnök bírói tisztségéből felmentette, abban a hamis színben tüntettük fel, hogy a felmentésére azért került sor, mert fia pártrendezvényében aktív segítséget nyújtott.

A valóság ezzel szemben az, hogy a bírák javadalmazását törvény határozza meg. felperes, egyéb érdekelt²nek nem volt a főnöke, továbbá felperes bírói tisztségéből történt, 2023. december 06. napján kelt felmentésének oka a bírói felső korhatár elérése volt.”

Kötelezte a cég1 Zrt.-t (alperes címe), hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 628.800 forint + áfa összegű perköltséget.

Kötelezte a cég1 Zrt.-t, hogy fizessen meg e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napig az államnak - az állami adó-és vámhatóság illeték bevételi számlájára – 36.000 forint meg nem fizetett illetéket.

[16] Határozatának indokolásában hivatkozott Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikkére, az Smtv. 12. § (1) bekezdésére, a Kúria PK. 12. számú állásfoglalására.

[17] Az alkotmánybírósági gyakorlatot ismertetve elsődlegesen arról döntött, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e. E körben rögzítette, hogy a kifogásolt cikk egy polgári perben hozott elsőfokú ítéletről számolt be, amelyben az alperes a bíróság döntését bírálta, még hozzá olyan érvek, az azok alapjául felsorakoztatott tények és az abból levont következtetések alapján, amelyek konkrétan a korábban bíróként dolgozó felperes és az első fokon eljáró bíró közötti, az alperes által bemutatott, az érdemi döntésre kiható „kapcsolatot”, tágabb értelemben az igazságszolgáltatás pártatlanságát érintették. A közlés aktualitását az adta, hogy az írás alapját képező sajtó-helyreigazítási perben a felperes fia volt érintett, aki a közlés időpontjában a jelenlegi kormányzópártokkal szemben álló politikai erő, a legnagyobb ellenzéki párt elnöke volt. Mindebből az állapítható meg, hogy a perbeli közlés kétségtelenül közügyet érintett.

[18] Kiemelte, hogy a közügyekkel összefüggő véleménye kinyilvánítását a szólásszabadság különös erővel védelmezi. Az alkotmányos védelem azonban nem vonatkozhat a tények meghamisítására. Rögzítette, hogy a kifogásolt közlések a felperes közhatalom gyakorlásával kapcsolatos magatartására eljárása vonatkoznak, ezért a felperes közéleti szereplőnek minősül, ennél fogva fokozott tűrési kötelezettség terheli a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:44. § alapján. A felperes esetében a bírói szolgálati viszonyának időközbeni megszűnése nem jelenti azt, hogy az e minőségben végzett tevékenysége miatti kritikát utóbb ne a közéleti szereplőkre vonatkozó szabályok és gyakorlat szerint kellene megítélni.

[19] Az ún. bizonyíthatósági tesztre hivatkozással rögzítette, hogy az első sérelmezett közlés „a felperes dönthetett a fiának perében eljáró bíró fizetésére” az átlagolvasó által értelmezett tartalma az, hogy a bírói fizetésről a cikkben írtak szerint a felperesnek volt joga dönteni, azaz tisztségéből fakadóan a felperes hozhatott döntést a bíró fizetéséről.

Ezen közlésnek nincs semmilyen valós ténybeli alapja, ezért értékítéletként, újságírói következtetesként, azaz véleményként sem fogadható el. Az, hogy a felperes „dönthetett” a fiának perében eljáró bíró fizetéséről, a szövegkörnyezetre figyelemmel nem pusztán felvetés az alperes cikkében, hanem a címben is megjelenő, feltételes módon megfogalmazott közlésnek az átlagolvasó által értett tartalma az, hogy a bíró fizetéséről a cikkben írtak szerint az Hivatal elnökhelyetteseként a felperesnek volt joga dönteni. Azaz, tisztségéből fakadóan a felperes hozhatott döntést a bíró fizetéséről, annak mértékéről, amely tényre vonatkozó állítását megerősítette az alperes azzal, hogy a cikk végén már egyenesen azt állította, hogy „magasabb fizetések kiosztásával megnyerte magának az elvtárs bírót”.

Bizonyítás nélkül megállapítható, hogy valótlan az az állítás, hogy a felperes az Hivatal elnökhelyetteseként a kérdéses ügyben eljáró bíró, de bármelyik bíró fizetéséről dönthetett, hiszen erre beosztásánál fogva hatásköre nem volt, azt nem a felperes, hanem az Országgyűlés határozza meg.

Az alperes által a valós ténybeli alap körében hivatkozott, a soron kívüli előresorolás lehetőségét rögzítő Bjt. 171. §-a nem érinti a felperes Hivatal elnökhelyettesi tisztségéből fakadó hatáskörét, azzal semmilyen összefüggésben nem áll, miután annak sem előterjesztője, sem döntéshozója nem lehetett a jogszabályok szerint. A soron kívüli előresorolás törvényi lehetőségéből tehát a logika szabályai alapján a felperesnek a bíró fizetésére vonatkozó döntési jogköre nem következtethető, ennél fogva a tényre vont következtetés megalapozatlan.

Az Hivatal elnökének és elnökhelyettesének feladatait rögzítő Hivatal utasítás 6. § (4) bekezdésében említett, az elnökhelyettesek által közvetlenül felügyelt szervezeti egységek az Utasítás 1. § (6) bekezdése alapján az Hivatal hivatali szervezeti egységeit jelentik, nem pedig az egyes bíróságokat. Az Hivatal utasítás 27. § (2) bekezdés f) pontja szerinti a Bírósági Osztály azon feladata, hogy előkészíti az állami kitüntetések, magasabb bírói címek adományozására, továbbá az Hivatal hatáskörébe tartozó jutalmazásokra, egyéb bírósági elismerésekre, díjakra, illetményemelésekre vonatkozó javaslatokat, értelemszerűen, de a szervezetszabályozó eszköz szövegezésénél fogva is az Hivatal hatáskörébe tartozó illetményemelésekre vonatkozik, ez azonban nem azonos az egyes bírák fizetésének meghatározásával, mivel arra az Hivatal-nak a már kifejtettek szerint nincs hatásköre.

[20] A vizsgált közlés vékony ténybeli alapját nem teremti meg a felperes fiának a cikk megjelenését követő időpontban tett facebook videó bejegyzése sem. Abból, hogy a felperes fia bíró rokonokról, ismerősökről, és arról beszél egy internetes platformon, hogy az általa indított sajtó-helyreigazítási pereket meg fogja nyerni, még nem következik, hogy a felperes bármilyen formában befolyással bírt a fia ügyében eljáró bíró fizetésére.

[21] A másodikként sérelmezett közlésnek a felperes „magasabb fizetések kiosztásával megnyerte magának az elvtárs bírót, akitől most fia érdekében kér szívességeket” ugyancsak nincs semmilyen valós ténybeli alapja a már kifejtett indokok miatt. E közlésnél azonban már nemcsak azt állítja az alperes, hogy a felperes dönthetett a bíró fizetéséről, hanem az általa felállított érvrendszer alapján nyomatékosítja az olvasóban, hogy a felperes magasabb fizetést osztott ki az érintett bírónak, akitől most fia érdekében szívességeket kér, azonban az alperes sem a magasabb fizetés kiosztásának tényét, sem a szívesség kérés tényét nem bizonyította, arra releváns bizonyítékot nem ajánlott fel.

[22] A harmadik sérelmezett közlés, a felperes „az eljáró bíró főnöke” a szövegösszefüggést tekintve szorosan kapcsolódik az első kettőhöz, azoktól nem választható el, mivel az átlagolvasó által értett fogalmak szerint, a köznyelvi tartalom alapján más fizetéséről dönteni, neki magasabb fizetést kiosztani akkor tud valaki, ha az érintett személynek a feljebbvalója, vezetője, vele alá-fölérendeltségi viszonyban áll, azaz a főnöke. A főnök a társadalmilag kialakult közfelfogás szerint nem más, mint az a személy, aki meghatározza a beosztottja feladatait, a munka elvégzésére utasítást ad, amit a munkavállaló/alkalmazott az utasításnak megfelelően végrehajt, a főnök jellemzően az, aki gyakorolja a munkáltatói jogokat.

[23] A felperes az Hivatal elnökhelyetteseként nem volt az eljáró bíró köznyelvi értelmezés szerinti főnöke, mivel a fizetéséről nem dönthetett, vele kapcsolatosan munkáltatói jogokat nem gyakorolt. Mindezeket túlmenően a bíróságok központi igazgatását végző szervezet egyik vezetőjeként sem adhatott utasítást egy bírónak sem az ítélező tevékenységére, azaz a munkájára vonatkozóan. Ezt a tilalmat maga az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése rögzíti, amikor kimondja: „A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak.” Márpedig az alperesi cikk tartalma az átlagolvasóban azon téves következtetés levonását eredményezhette, hogy a felperes a tisztségénél fogva a főnökeként befolyásolta a fia ügyében eljáró bíró döntését.

[24] Az igazságszolgáltatás működésének törvényessége, a bírák pártatlansága fontos közérdek, amivel kapcsolatosan a közéleti vitának nagyobb teret kell adni, azonban önmagában erre való hivatkozással a sajtó nem mentesül a helyreigazítás kötelezettsége alól, különösen olyan esetben, amikor a közleményben foglalt tényállítás a sajtó saját következtetése, az információk önálló értékelése alapján jelenik meg és az valós alappal nem bír.

[25] A negyedik sérelmezett közlés vonatkozásában rámutatott, hogy tény az, hogy a felperes a fia politikai fellépése időszakában még szolgálati jogviszonyban állt, egészen 2024. július 10-ig, azonban az alperes nem csupán ezt írta le a cikkében. Az alperes azzal, hogy a

felperesre irányadó kötelezettségeket kiemelve tett kijelentést a fia politikai rendezvényében való aktív segítségnyújtására, majd közvetlenül ezután, külön, figyelemfelkeltő módon arról írt, hogy: „Később, pontosabban december 6-án a köztársaság elnök felmentette bírói tisztségéből a politikus anyját”, a felperes bírált tevékenységét összekötötte a felmentése valós tényével, holott arra valójában nem „később”, hanem korábban került sor. Az alperes emellett elhallgatta a cikkében azt a tényt, hogy a felperes felmentésére a nyugdíjazása miatt került sor. Mindezek okán az átlagolvasó a cikk egészének tartalma alapján tévesen arra a következtetésre jut, hogy a felperes köztársasági elnök általi felmentésére a rá irányadó előírások megszegése, a felperes magatartása miatt került sor, ami alkalmas a valóság hamis színben való feltüntetésének megállapítására.

[26] Az alperes által hivatkozott, az Hivatal elnökének levelében foglaltak a felperes felmentését nem érintik, az abban írtak a felperes szolgálati jogviszonyának a kérdéses időpontban való fennállására vonatkoznak, amit az alperes a valóságnak megfelelően írt le a cikkében. A felperes azonban nem ezt kifogásolta, hanem a felmentésére tett közlést.

[27] A való tények körében közzétenni kért felperesi nyilatkozatokat a sajtó-helyreigazítás intézménye által indokolt tartalommal és terjedelemben határozta meg. Ezek közzétételét azonban a perbeli esetben elengedhetetlenül szükségesnek találta ahhoz, hogy az átlagolvasók a valóságnak megfelelően értesüljenek az igazságszolgáltatásra vonatkozó alapvető tényekről, és a felperes felmentése valódi okáról.

[28] Az irányadó bírói gyakorlatra hivatkozással a főoldalon való közzétételi kötelezettséget 24 órára rendelte el. A felperes a cikk egészének a főoldalon való közzétételét nem igazolta, ezért az Smtv. 12. § (2) bekezdésében írt „hasznos módon és terjedelemben történő” helyreigazításnak az adott esetben az felel meg, hogy az alperes a főoldalon köteles megjeleníteni az eredeti cikk címével azonos módon egy felhívást és arra kattintással köteles olvashatóvá tenni a helyreigazítás szövegét.

[29] A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett. A felperest képviselő ügyvéd munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése, és a megbízási szerződés alapján megfizetni vállalt óradíjról szóló felperesi nyilatkozat alapul vételével állapította meg. A 21 óra elszámolása alapján követelt 1.377.600 forint + ÁFA munkadíjat az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte, mert a felperes által megjelölt időtartam nem állt arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Az előtte folyamatban volt más perekből is hivatalos tudomása volt arról, hogy a felperesi jogi képviselő ugyanazt a keresetlevelet nyújtja be valamennyi ügyben, melynek az adott ügyre való egyediesítése nyilvánvalóan nem igényelt 15 órát, a féllel folytatott egyeztetésekkel együtt sem. A bíróság ezért a felperesi jogi képviselő munkadíját 10 óra

alapul vételével mindösszesen 628.800 forint +ÁFA összegben határozta meg. Ugyanakkor a kikötött munkadíj jelentősebb mérséklésének nem volt indoka, mivel a felperesi jogi képviselő a helyreigazítási kérelmet és a keresetlevelet is határidőben elkészítette, az ügyben tartott 1 tárgyalási napon is ellátta a felperes képviselőt, ahol részletesen nyilatkozott az alperes ellenkérelmére.

[30] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a fizetendő perköltség összegének 60.000 forint + áfa összegre való mérséklését, valamint a helyreigazító közleményből a valóság közlésének mellőzését kérte.

[31] Előadta, hogy az első és második sérelmezett közlés újságírói következtetés, értékítélet. Annak bizonyítására, hogy a sérelmezett közléseknek van valós ténybeli alapja, hivatkozott az oldalán megjelent cikkekre, az abba beágyazott videón egyéb érdekelt azzal dicsekedett, hogy bíró rokonai és ismerősei vannak, valamint valamennyi sajtóperét megnyerte. Ez álláspontja szerint alátámasztja a sérelmezett közlések valóságát. Az újságíró „dönthetett” következtetése a logika szabályaival teljes mértékben nem ellentétes, a cikkben részletesen bemutatásra kerültek azon körülmények és tények, amelyre alapozva a szerző értékítéletét megfogalmazta. A fentiek szerint alappal vonhatta le azon következtetését, hogy a felperes pozíciójából adódóan előnyre tehetett szert az ő vagy a fia elveivel, politikai álláspontjával szimpatizáló bírónál.

[32] A harmadik sérelmezett közlés valós ténybeli alappal bíró újságírói következtetés, amely vonatkozásában rámutatott, hogy a hivatkozott Hivatal utasítás idézett rendelkezései szerint az újságíró azon következtetése, hogy a felperes egyéb érdekelt2 bíró főnöke volt, a logika szabályaival teljes mértékben nem ellentétes.

[33] A cikk nem kelt hamis látszatot a negyedik sérelmezett közléssel. A részéről pusztán lényegtelen tévedés, adminisztratív elírás, hogy nem akként fogalmazott, hogy december 6. napján, július 10-i hatállyal mentették fel a felperest. Azért sem valósíthatott meg hamis látszat keltést, mert a széles nyilvánosság is értesülhetett arról, hogy az Hivatal elnöke milyen tartalmú közleményt adott ki a portál1.hu oldalon megjelentek alapján. Így tehát alappal közölte azt a tényt olvasóival, hogy felperes felmentésére egyéb érdekelt politikai szinten való feltűnését követően került sor, annak pontos időpontja közömbös.

A felperes személyének megítélése szempontjából lényegtelen tévedést tartalmaz a negyedik közlés. Az átlagolvasó tekintetében ugyanis lényegtelen, hogy felperes felmentésére mely időpontban került sor. A sérelmezett közlés abban a tekintetben bír relevanciával, hogy egyéb érdekelt politikai tevékenységének kezdetekor felperes még az Hivatal elnökhelyettese volt, akinek ügyelnie kellett volna arra, hogy politikailag semleges maradjon bírói kinevezésének

megszűnéséig. Ebben a vonatkozásban az átlagolvasó szempontjából közömbös, hogy egyéb érdekelt politikai tevékenységének mely pontján szűnt meg a felperes bírói kinevezése.

[34] A valóság közlésére vonatkozó kötelezését megalapozatlannak tartotta, ugyanis az elsőfokú bíróság által elrendelt valóság közzétételére vonatkozó részt meghaladja azt a tartalmat és terjedelmet, amelyet a sajtó-helyreigazítás jogintézménye indokol.

[35] Az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség irreális, egyrészt az óradíj mértéke, másrészt az elszámolni kívánt óraszám szempontjából is. Az óradíj mértéke eltúlzott, nem egyeztethető össze a hazai piaci viszonyokkal. A felperes ugyanazt a helyreigazítási kérelmet és ugyanazt a kereseti kérelmet nyújtotta be párhuzamosan több cikk vonatkozásában. Ehhez képest a felperese jogi képviselő minden peres eljárásban eljárásonként külön-külön kívánja elszámolni az ügyvédi munkadíjat, amely a ténylegesen kifejtett munka alapján az elsőfokú ítéletig legfeljebb 3 ügyvédi munkaóra lehetne. A Kúria nem helyezkedett arra az álláspontra, hogy a felszámított ügyvédi munkadíj ne lenne mérsékelhető, csak azt nyomatékosította, hogy a mérséklés méltányosságon nem alapulhat.

[36] Hivatkozott arra is, hogy a sajtószerv túlzott mértékű perköltség fizetésre kötelezése veszélyezteti a sajtó működését.

[37] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, valamint az alperes kiadójának 640 euró + áfa összegű perköltség megfizetésére való kötelezését kérte.

[38] Az első és második sérelmezett közlés vonatkozásában az alperesi érvelés nem helytálló, a bizonyíthatósági teszt alapján azok tényállításnak minősülnek. Köztudomású tény, hogy a bírók javadalmazását a Magyarország Alaptörvénye alapján sarkalatos törvény határozza meg, illetményüket az első kinevezésekor az Hivatal elnöke, a későbbiekben pedig a törvényszék elnöke állapítja meg. Tehát nem dönthetett egyéb érdekelt² fizetéséről és nem is hozhatott magasabb fizetéseket, sem „elvtárs”, sem „nem elvtárs” bírónak. A „dönthetett” a szöveggörnyezetben nem pusztán felvetése az alperesnek, hanem a cím együttes értelmezése alapján a tényállítás. Az alperes rosszhiszeműen jár el, amikor a legjobb tudomása ellenére azt állítja, hogy bármilyen pozíciója lett volna a fia ellen megindított perek megindításának időpontjában.

[39] A harmadik sérelmezett közlés vonatkozásában előadta, hogy köztudomású, hogy a bírák ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatók, ezért nem értelmezhető a főnök-beosztott viszony. Minden alapot nélkülöz az az állítás, hogy valaha egyéb érdekelt2 bíró főnöke lett volna.

[40] A negyedik sérelmezett közlés vonatkozásában rámutatott, hogy nem csupán lényegtelen tévedés a hamisan rögzített felmentési időpont, mert az a szövegkörnyezetben olyan benyomást kelt, mintha a felmentésére a bírói függetlenség követelményének megsértése miatt került volna sor. Ezt a hamis látszatot próbálja az alperes erősíteni, alátámasztani, egy fiktív, téves időpont megjelölésével. Önmagában az is sértő és alaptalan, hogy elmaradt a felmentés okának a megjelölése. A felmentéséről 2023. decemberében született döntés, amely független volt a saját és fiának tevékenységétől is. Azzal, hogy a felmentéséről és annak időpontjáról a felperesre irányadó kötelezettségeket kiemelve tett kijelentést az alperes, az általa bírált tevékenységét összekötötte a felmentés valós tényével. Az átlagolvasó a cikk egészének tartalma alapján tévesen arra a következtetésre jut, hogy a köztársasági elnök általi felmentésére a rá irányadó előírások megszegése miatt került sor.

[41] Az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összege nem eltűzött. Hat hasonló tárgyú keresetet terjesztett elő, azonban ezek az ügyek is egyedi ügyek, amelyek kapcsán egyedi előzetes eljárást kellett lefolytatni, egyeztetni kellett. Ki kellett dolgozni a keresetlevél és az abban foglalt érvelés tartalmát, az óradíj pedig nem minősül eltűzött mértékűnek.

[42] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[43] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, vagy a 381. §-ában szabályozott, annak mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján –kizárólag a perköltség mértéke körében – részben megváltoztatta.

[44] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a per főtárgyára vonatkozó indokolását osztja, e körben azt az indokai alapján hagyja helyben, és erre a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján utal, azokat megismételni nem kívánja.

[45] Az alperes fellebbezésével kapcsolatosan a Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy azon tény, miszerint a felperes korábban az Hivatal elnökhelyettese volt, míg egyéb érdekelt² bíró, nem elegendő ténybeli alap az első, második és harmadik közlés megtételének jogszerűségéhez. A felperes korábbi igazgatási pozíciója nem hozott létre alá-fölé rendeltségi viszonyt közte és a hivatkozott perben eljáró bíró között, az alperes által hivatkozott Hivatal utasítás rendelkezései sem ruházták fel a felperest olyan hatáskörrel, amellyel a nevezett bíró ítélezési tevékenységét, szakmai előmenetelét, javadalmazást befolyásolni tudta volna, holott a sérelmezett közlések éppen ilyen jellegű, közvetlen befolyásolási hatáskört tulajdonítottak a felperesnek.

[46] A felperes fiának előadása a rokonairól, ismerőseiről, és korábbi pereinek kimenetéről szintén nem támasztja alá a perbeli sérelmezett közlések valóságát. A egyéb érdekelt¹ által elmondottak nem igazolják azt, hogy a felperes az előző bekezdése szerinti, közvetlen befolyásolási hatáskörrel bírt a nevezett bíró felett és ezáltal befolyásolta őt az ítélező tevékenységében.

[47] A negyedik sérelmezett közléssel az alperes való tény hamis színben tüntetett fel. Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott szerkesztési technika, tehát először a bírói függetlenség és pártatlanság követelményének rögzítése, majd egy pártrendezvényben való felperesi segítségnyújtás közlése, végül a cikkben kiemelve annak feltüntetése, hogy később a felperest a köztársasági elnök felmentette a bírói tisztségéből, kétséget kívül azt a hamis látszatot kelti az átlagolvasóban, hogy a felperest felmentésére azért került sor, mert egy pártrendezvényben segédkezett, ezzel pedig megsértette a bírókra vonatkozó előírásokat.

[48] Az Hivatal elnökének alperes által hivatkozott közleménye a sérelmezett közlés PK. 12. számú állásfoglalás szerinti értelmezéséhez támaszul nem szolgálhat. A fentiek szerint a negyedik sérelmezett közlés nem pusztán arról informálta az olvasókat, hogy a felperes esetleg politikai rendezvényben segédkezett, hanem arról is, hogy ezen tevékenysége okán szűnt meg a szolgálati viszonya. A perben pedig nem volt vitatott, hogy a köztársasági elnök általi felmentés oka az általános öregségi nyugdíjkorhatár felperes általi betöltése volt.

[49] Mindezek alapján a per fő tárgya tekintetében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[50] A perköltség mértéke vonatkozásában az alperes fellebbezése részben megalapozott.

[51] A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a felszámított ügyvédi munkadíjat mérsékli, így sem a fél és az ügyvéd között létrejött megbízási szerződésben kikötött óradíj, sem a megjelölt munkaórák száma nem változtat azon, hogy ténylegesen összességében milyen ellenértékű ügyvédi munkadíj felszámítását tartja indokoltnak és szükségesnek az adott eljárás tekintetében. A jelen eljáráshoz szükséges tényleges ügyvédi tevékenység értékelése során azt is figyelembe kellett venni, hogy a felperest képviselő ügyvéd a saját és az alperes előadása, valamint a perbeli adatok alapján is hat, hasonló közléseket érintő sajtó-helyreigazítás iránt indított perben eljáró jogi képviselőként, ez pedig értelemszerűen az egyes eljárásokban, így a jelen ügyben is elvégzett szükséges és indokolt ügyvédi tevékenység időtartamára is kihatott. A keresetlevelek és az egyéb beadványok is értelemszerűen nagyfokú hasonlósággal kell, hogy bírjanak, ami folytán a szükséges és indokolt munkavégzés nem érte el az általa felszámítani kívánt mértéket. A Fővárosi Ítéltábla a fentiek alapján az elsőfokú eljárás vonatkozásában 400 euró + áfa összegű ügyvédi munkadíjat talált arányban állónak a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

[52] A másodfokú eljárásban a per főtárgyát tekintve teljes mértékben pernyertes lett a felperes, ezért kötelezte a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 499. § (1) bekezdése második mondatára figyelemmel alperes kiadóját perköltség megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. A felperes által a másodfokú eljárásra felszámított perköltség összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte, amelynek indokai megegyeznek az előző bekezdésben kifejtettekkel.

[53] A Pp. 499. § (1) bekezdése második mondatára figyelemmel az eredménytelenül fellebbező alperes kiadója köteles megfizetni az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket, amely az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja alapján 600.000 forint után számítandó az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti 8% mértékű, tehát 48.000 forint.

[54] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja a cég1 Zrt.-t, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági

ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2025. március 27.

Dr. Hercsik Zita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.   Dr. Matosek Edina s.k.

előadó bíró   bíró